

VEČEŘE PÁNĚ

Byli spolu, lámali chléb a modlili se. (Sk 2,42)

358

1. Dnes k své-mu sto - lu zve nás Pán,
i hří - šník bu - de u - ví - tán.
Jak vzác - né je, když sto - lu - je
dár - ce spá - sy s ná - mi.

2. Snad máme bolest, trápení. / Zde ale radost pramení. /
Jak vzácné je, když stoluje / dárce spásy s námi.

3. I vinu, která tíží nás, / on z našich ramen snímá zas. /
Jak vzácné je, když stoluje / dárce spásy s námi.

4. Co znamená ta hostina? / Že nový věk už začíná. /
Jak vzácné je, když stoluje / dárce spásy s námi.

5. Ty, Kriste, dej nám pokrm svůj / a Duchem svým nás
posiluj. / Jak vzácné je, když stoluje / dárce spásy s námi.

359

1. Ví - tej, mi - lý Je - zu Kris - te,
 ví - tej, Sy - nu — Pan - ny — či - sté,
 když tě ny - ní — ví - rou vi - dím,
 znovu pev - ně to - mu — vě - řím,

2. žes ty můj milý Spasitel, / všeho světa Vykupitel, /
 kterýž z Panny narozený, / byl na kříži umučený.

3. Bože věrný, já tě chválím, / svou duší tebe velebím, /
 tak i svatou trojici ctím / touto řečí, kterou mluvím.

4. Štědrý dárce všemohoucí, / Spasiteli přežádoucí, /
 dej nám v tebe vždy věřiti, / s milostí tě přijímati.

5. Dej křesťanem dobrým býti, / v dobrých skutcích
 vytrvati / a potom věčné spasení / rač nám dáti, Pane milý.

T: Roudnický sborník, c.1470 / 2018

M: Codex mixtus, c.1450/90 / Piesně chval Božských, 1541 /

Ein Gesangbuch der Brüder, 1544

360

1. Ži - vý chle - be, kte - rýž z se - be
 ži - vot jsi dal vy - vo - le - ným
 tě - lem na kří - ži mu - če - ným.

2. Útrpnosti zkusils dosti, / změnils je láskou, milostí /
 ve vůni plnou sladkosti.
3. Byť to zrna umrtveno / bylo, užitek přineslo, / když se
 ke kříži blížilo.
4. Tu chléb tělem, kalich krví / požehnal jsi svými slovy, /
 ustavil svým věrným hody.
5. Duši lačné a zemdlené, / spravedlnosti žíznivé, / svůj
 nápoj sám rač dát věčně
6. a v chlebu tvém posvěceném, / pokrmem nám
 učiněném, / přebývat v tvé slávě. Amen.

τ: *Vivus panis angelorum* / Jistebnický latinský graduál, c.1450 /

Piesně chval Božských, 1541 / Eliška Baťová

m: Jistebnický latinský graduál, c.1450 / Piesně chval Božských, 1541

361

1. Všich-ni hří - šní k vodám pojed - te,
 ke Kris - tu blíž při - stu - puj - te,
 a - by - ste v něm na - chá - ze - li
 a ví - rou při - ja - li
 po - krm, ná - poj k na - sy - ce - ní,
 k du - še o - či - ště - ní.
 Vše smí - te z pou - hé mi - lo - sti
 při - jí - mat s ra - do - stí.

2. Služte jemu, jako on vám, / neste dál každý kříž svůj sám / v poslušnosti podle jeho / poselství svatého. / Když se jemu odevzdáte, / život v něm získáte, / vstoupí s vámi v smlouvu novou, / smilování plnou.

3. A učte se Boží cestě, / zjevné v Kristově životě, /
 Ducha z něho přijímejte, / Slovu naslouchejte. / Tak se
 v něho oblékejte / a s ním přistupujte / k trůnu Božské
 velebnosti, / plni té milosti.

4. Přijmi, Pane, obrácené, / všechny k tobě navracené, /
 hled' na naše obnovení, / slyš tvé velebení. / Sliby dávné
 naplň při nás, / vyslychej proseb hlas, / ať tě společně
 chválíme, / v tobě se těšíme.

t: Jan Augusta, Písně chval Božských, 1561 /

Písně duchovní evangelistské, 1615 / Evangelický zpěvník, 1979 / Miloslav Esterle

m: Kolínský kancionál, 1517 / Kirchengeseng, 1566

362

1. Ej nuž, lač - ní, žíz - ni - ví, po - kr - mu
 Pá - ně žá - do - sti - ví, pojď - te k sto - lu
 Krá - le slavné - ho, Kris - ta, Sy - na Bo - ží - ho,

2. abyste z něho brali / a v domě církve požívali / tu oběť
 jeho předústojnou / a v ní i milost hojnou.

3. Slovem svým vás svolává, / jednotou víry vám vstup
 dává / v dům Krále, Pána nejvyššího; / zahání pryč jiného.

4. Pojďte, jezte a pijte / vy, kdo v jeho řádu stojíte, /
 v poslušenství víry žijete, / v obecnství církve jste.

5. Za vás byl obětován / Kristus, Beránek, na smrt vydán, /
 hodujte v něm bez kvasu zlosti, / v lásce, svaté svornosti.
6. Oběti předústojná, / Kriste, za nás obětovaná /
 na odpuštění našich hříchů, / ze svých syť nás užitků.
7. Tebou nám je stvrzena / smlouva, jež Otcem uzavřena, /
 nám že chceš milostivým býti, / v paměti hřích nemíti.
8. To tvou krví zapsáno, / drahou smrtí zapečetěno, /
 což se nemůže proměnit, / aniž co jistší býti.
9. V tobě máme smíření / s Bohem Otcem i spokojení; /
 vždyť jest za nás z těla vylita, / Pane, krev tvá přčistá,
10. které my požíváme, / když z kalicha tvého pijeme, /
 věříce odpuštění hříchů / podle tvých věrných slibů.
11. Ty nás, Pane, napájíš, / svědomí smutná v nás
 pokojíš, / z tebe břeme občerstvení, / v duchu obveselení.
12. Tobě, Kriste, děkujem, / vděčnost srdečnou
 obětujem. / Ó račiž ji od nás přijmouti, / dej s tebou
 v nebi býti.

τ: Jan Augusta, Piesně chval Božských, 1541 / Piesně chval Božských, 1561 /
 Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
 м: Piesně chval Božských, 1541

363

1. Tys, Kris-te, prosil, když jsi lámal chléb,
 a - bychom jed - no by - li v církvi tvé.

Způsob to sám, tvá vů-le v tom se staň,
 ať tou-ží-me ji pl-nit s ra-do-stí!
 Dej v pravdě nám všem jedním tě-lem být
 v po-žeh-na - né svá - to - sti jed-no - ty.

2. Za církev tvou tě, Pane, prosíme: / Ať rozdělení smutná pomínou! / Proměň si nás, ať jsme si stále blíž, / přiveď nás k sobě, Kníže pokoje! / |: Dej v lásce nám všem jedním tělem být / v otevřené svátosti jednoty. :|

3. Za všechny, kteří se ti vzdálili, / prosíme tebe, dobrý Pastýři: / Ať naleznou dar víry, naděje, / a pravou lásku, která nezklame. / |: Jak z mnoha zrn se stane jeden chléb, / k jednotě v Duchu svatém přiveď nás. :|

4. Až jednou i svátosti pomínou, / dej nám s tvou církví v nebi jedno být: / V náruči tvé, kde všichni svatí jsou, / v tvém pokoji, co nikdy neskončí. / |: Jak ty jsi Bůh sám jeden v Trojici, / ať my jsme s tebou v lásce spojení. :|

t: William Henry Turton, A Few Hymns, 1881 / Daniel Heller a Jiří Pejla
 m: Orlando Gibbons, The Hymnes and Songs, 1623

364

1. Pán k prostře-né-mu sto - lu zve li - di
ať jí a pi - jí spo - lu, ať ni - kdo

ze všech stran, Kdo hle - dá novou sí - lu,
ne - ní sám.

ať přijme po-zvá - ní, zde občerství svou

ví - ru. Nic při - jít ne - brá - ní!

2. Bůh na počátku stvořil / svým slovem celý svět /
a štědře do něj vložil / svých darů bezpočet. / Pán
požehnal své dary, / dal pokrm tvorům všem / a plně jeho
slávy / jsou nebesa i zem.

3. Pak zprostřed lidstva všeho / Bůh vybral Izrael / a na
všech cestách jeho / jej věrně provázel. / Když k Bohu
v těžké době / lkal vyvolený lid, / slib daný ve svém slově /
Pán přišel naplnit.

4. Bůh zjevil všemu světu, / když přijal úděl náš, /
že Ježíš z Nazaretu / je pravý Mesiáš. / On lidi smutně
těšil / a sytil hladové, / pro každého, kdo zhřešil, /
měl odpuštění své.

5. Pán Ježíš v oné noci, / kdy za nás vydán byl / svou
spasitelskou mocí / znamení učinil. / Chléb s vínem vzal,
vzdal díky / a druhům rozdával, / pak vyzval učedníky, /
ať totéž činí dál.

6. „Jak chléb a kalich s vínem / jsou zcela dány vám, /
i já cele v dnešní den / se za vás vydávám. / Zlo přemůže
dobrota, / to mějte v paměti, / vždyť tajemství života /
je v síle oběti.“

7. Díky věrné Boží péči / smím doufat a žít dál. / On moji
duši léčí, / tak čeho bych se bál? / Když trápí mne zlé
činy, / jež dělám bližním svým, / Bůh odpouští mé viny, /
jsem svobodný jen s ním.

8. Jak zrna mnohá byla / rozseta po polích / a po žni se
spojila, / chléb jeden stal se z nich, / tak svatý Duch nás
pojí / svou láskou nesmírnou, / už nejsme sami svoji, /
jsme Boží rodinou.

9. Tu věčný hněv a hádky / své místo ztrácejí. / Proč stále
hledět zpátky? / Bůh dává naději, / že vše, co paměť tíží /
a srdce zraňuje / sám Kristus provždy smíří, / všem pokoj
daruje.

10. Již zvednu kalich spásy / a Bohu chválu vzdám /
za všechny světa krásy, / jež denně dostávám. / Vždyť
dobrá pomoc Boží / mne stále provází, / Bůh svoje dary
množí, / ať mi nic neschází.

11. Zde čerpám novou sílu, / jsem Božím hostem rád. /
Zas půjdu k svému dílu. / Co víc si mohu přát? / Víím
dobře, komu věřím, / má víra obstojí. / Vše teď jen láskou
měřím, / jdu v Božím pokoji.

T: Jiří Tengler

M: Bartholomäus Helder, [Cantionale Sacrum], 1648 /

Evangelisches Gesangbuch, 1993

365

1. V tu noc, kdy mi - lý Spa - si - tel,
 Pán Je - žiš zra - zen bý - ti měl,
 vzal chléb a s dí - ků či - ně - ním
 jej lá - mal u - čed - ní - kům svým.

2. „Vezměte, jezte,“ řekl jim, / „já duše vaše nasytím, /
 neb tento chléb je tělo mé, / na kříži za vás lámané.“

3. Když povečeřel, kalich vzal / a Otcí zase děkoval, /
 pak podal učedníkům svým / s utěšeným zaslíbením:

4. „Aj, kalich ten jest jistotně / ta nová smlouva v krvi
 mé, / v mé krvi, kterou vylévám, / bych vykoupení zjednal
 vám.

5. Tak čiňte na mou památku, / těšíce se v svém
 zármutku.“ / Smrt Páně takto zvěstujte, / dokud nepřijde
 v slávě své.

t: podle Johna Morrisona Ludvík Bohumil Kašpar, *Písně cestou
 života*, 1873 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

m: *Tunbridge / Psalmody in Miniature*, 1778 / Edward Miller,
The Psalms of David, 1790 / *Písně cestou života*, 1873

366

8

Ref. Chleba a ví - no

ne - se - me, při - jmi ty

da - ry, pro - sí - me.

1. Mám prázd - né ru - ce, Pa - ne, že skut - kem

jsem je ne - na - plnil, mám těž - ké no - hy, Pane,

bliž - ní - mu jsem se ne - při - blí - žil.

2. Mám němá ústa, Pane, vždyť soucit svůj jsem odepřel, /
jsem uzavřený, Pane, dej, abych všem se otevřel. *Ref.*

3. Mám v sobě bolest, Pane, že tolik věcí zranilo, /
mám také touhu, Pane, aby tě srdce poznalo. *Ref.*

Truvéřská mše (III. Přinášení darů)

t: Zdena Lomová, Nová křesťanská píseň, 1970

m: Petr Eben, Nová křesťanská píseň, Praha 1970 / Trouvère-Messe, 1989

367

V čas úz-ko-sti, v čas
 pod-mra-če - ný at, Pa - ne, jed - no jsme,
 čas na-dě-je je ne-proměnný, před te - bou
 sto - jí - me. Ať při - jí - mám tě ja - ko lék na
 každou sta-rost, zá-rmu-tek a v ne-ště - stí se

The score is in 2/2 time with a key signature of one flat (B-flat). It consists of six systems, each with a vocal line and a piano accompaniment line. The piano part includes a 7-measure rest at the beginning of each system. Chord symbols (d, B, g, A7, C, F, B, a, d) are placed above the piano lines.

g \dot{C} d
 svě-řu - ji. V čas úz - ko - sti, v čas podmra - če - ný

B g d
 ať, Pa - ne, jed-no jsme, čas na - dě - je je

g A⁷ d
 ne-proměn-ný, před te - bou sto - jí - me.

D h
 V čas já - sa - vý, v čas roz-jas-ně-ný ať, Pa - ne,

G D
 jed-no jsme, čas na - dě - je je ne-proměnný,

e A⁷ D G

před te - bou sto - jí - me. Ať na te - be zas

e A D A D

tě - ším se a s ra - do - stí svou svěčím se, shle -

fis h e A D

- dá - ní s te - bou o - sla - vím. V čas já - sa - vý, v čas

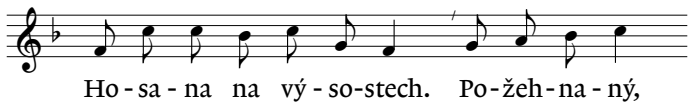
h G

roz - jas - ně - ný ať, Pa - ne, jed - no jsme, čas

D e A⁷ D

na - dě - je je neproměnný, před te - bou sto - jí - me.

368

t: *Sanctus* / Kancionál, 1973

m: Petr Eben, Kancionál, 1973

Pane Ježíši Kriste,

děkuji ti, že mě zveš ke svému stolu.

Spolu s tebou a s těmi, kteří jsou také tvými přáteli a učedníky.

Nechceš, abychom hladověli po tvém přátelství a po tvé lásce.

Prosím, pomoz mi nastavit ti nádobu mého života tak,

abys ji mohl celou naplnit,

abych už nestrádal,

abych žil v jistotě tvé lásky a dobroty.

← Truvéřská mše (IV. Přijímání)

t: Zdena Lomová, *Nová křesťanská píseň*, 1970

m: Petr Eben, *Nová křesťanská píseň*, 1970 / Trouvère-Messe, 1989

369

Be - rán - ku Bo - ží, kte - rý sní - máš
 hří - chy svě - ta, smi - luj se nad ná - mi.
 Be - rán - ku Bo - ží, kte - rý sní - máš
 hří - chy svě - ta, da - ruj nám po - koj.

t: *Agnus Dei* / Kancionál, 1973 m: Petr Eben, Kancionál, 1973 / Mešní zpěvy, 1989

370

kánon
 1. Sanc - - - tus,
 3. Sanc - - - tus,
 4. Sanc - - -
 5. - tus, Sanc - tus.

t: *Sanctus* m: Jacobus Clemens non Papa / Sbíрка kánonů, c.1750 / 2018

371

kánon
1.

Sanctus, Sanc - tus, Sanc - tus,

2.

Sanctus, Sanc - tus, Sanc - tus,

3.

Sanctus, Sanc - tus, Sanc - tus.

ostinato

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Sanctus Deus Sabaoth.

T: *Sanctus*

M: Linus David, Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

*Děkujeme ti, Bože, za všechny tvé dary.
Za tvé slovo, které nám dává radost a útěchu;
za chléb a víno, v nichž ses nám přiblížil.
Provázej nás ve všedních dnech,
abychom si navzájem pomáhali a byli si oporou,
jeden druhého si vážili a tebe ctili.*

podle agendy falcké evangelické církve

372

Sva - tý, sva - tý, sva - tý jsi,
 Hospo-di-ne zá - stu - pů, pl - ná jsou
 ne-be-sa i ze-mě tvé slá - vy. Požehna-ný,
 který přicházíš ve jmé-nu Pá - ně. Ho-sa - na
 na vý-sostech! Ho-sa - na na vý-sostech!

т: Sanctus / Zlínské sboropění, 2014

м: Ladislav Moravetz, Zlínské sboropění, 2014

373

Be - rán - ku Bo - ží, kte - rý sní - máš
 hří - chy svě - ta, smi - luj se nad ná - mi.

Be - rán - ku Bo - ží, kte - rý sní - máš
hří - chy svě - ta, da - ruj nám po - koj.

τ: *Agnus Dei* / Zlínské sboropění, 2014

m: Ladislav Moravetz, Zlínské sboropění, 2014 / 2018

374
1. Ó Be - rán - ku ne - vin - ný,
náš za - stán - ce je - di - ný,
jenžs pro nás na kří - ži u - mřel,
tr - pě - li - vost ve - li - kous měl.
Na se - bes hří - šných mzdu vzal,
by žád - ný z nás ne - zou - fal.

Smi - luj se nad ná - mi,
ó Je - zu, ó — Je - zu!

2. Ó Beránku nevinný, / jenžs pro nás na kříži umřel, /
náš zastánce jediný, / trpělivost velikous měl. / Na sebes
hříšných mzdu vzal, / by žádný z nás nezoufal. / Rač nám
dát pokoj svůj, / ó Jezu, ó Jezu!

τ: *Agnus Dei* / Nikolaus Decius, Geystlike leder, 1531 / Poklad spěvů
duchovních, 1710 / Nová kniha zpěvů křesťanských, 1796 / Evangelický
zpěvník, 1979 м: Nikolaus Decius, Christliche Kirchen Ordnung, 1542 /
Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931 / 2018

375

kánon

1. Be-rán - ku, kte-rý snímáš hří - chy,
smi - luj se nad ná - mi.
Be-rán - ku Bo-ží, kte-rý snímáš hří - chy,
smi - luj se nad ná - mi.

2. Beránku, který snímáš hříchy, / smiluj se nad námi. /
Beránku Boží, který snímáš hříchy, / smiluj se nad námi.

3. Beránku, který snímáš hříchy, / pokoj svůj nám dáváš. /
Beránku Boží, který snímáš hříchy, / pokoj svůj nám dáváš.

†: *Agnus Dei* / Eva Muroňová, Já jsem tady a zpívám, 2010

‡: Tomáš Krejčí, Já jsem tady a zpívám, 2010

376

1. Bo - ží Berán-ku, Ot-cem mi-lo-va-ný,
jenž ses za hřích svě-ta ja - ko smír-čí o - běť
dal, smiluj se nad ná - mi, smiluj se nad
ná - mi, smiluj se nad námi, Pa - ne.

2. Boží Beránku, Otcem milovaný, / jenž ses za hřích světa
jako chléb života dal, / smiluj se nad námi, / smiluj se nad
námi, / smiluj se nad námi, Pane.

3. Boží Beránku, Otcem milovaný, / jenž ses za hřích světa
jako kalich spásy dal, / daruj nám svůj pokoj, / daruj nám
svůj pokoj, / daruj nám svůj pokoj, Pane.

†: *O du Gotteslamm, vom Vater so geliebt*, Helga Poppe, Herr wir sind Brüder,
1979 / Michal Šourek ‡: Helga Poppe, Herr wir sind Brüder, 1979 / Gottes
Fest, 1983 / 2018 Poppe, Helga © Jesus-Bruderschaft e.V., Gnadenthal.

377

1. V no-ci té, kdy náš Pán Je-žíš zrazen byl,

vzal kus chleba, roz-lo-mil a dí-ky vzdal:

„Vez - mi a jez, — hle, tě-lo mé,

za te-be z lá - sky kři - žo-va-né.“

2. V noci té, kdy náš Pán Ježíš zrazen byl, / zvedl kalich,
děkoval a podával: / |: „Vezmi a pij, / zde krev je má, /
za tebe z lásky vylévána.“ :|

3. A tak díky za ten kalich, za ten chléb, / za ten život,
kterýs dal a s námi ved. / |: Tobě buď chvála / za Ducha
dar, / jenž připomíná tvou lásku k nám. :|

t: Tomáš Adámek

m: Ladislav Moravetz

378

1. Pl - ní - me, Kriste, tvo-je přá - ní
a schá - zí - me se k dí-kůvzdá - ní.
Sjed - noť nás v je - den ži-vý chrám,
kde nikdo ne - cí - tí se sám. Od-klá-dám
všechno, co je mé, při - jí - mám společné.

2. Pán mluví naší lidskou řečí, / zve ohrožené do bezpečí. / Ať slyší každý, kdo má sluch, / co v hluku světa šeptá Bůh. / Dej církvi bohatnout a růst / slovem svých svatých úst.

3. Vkládám, co mám, na misku s chlebem / a obsah srdce spojím s nebem: / své slzy, strach i oběti, / práce i prosby za děti; / to vše a víc, co znáš jen sám, / ti, Pane, podávám.

4. Přilévám do kalicha s vínem / dík za přátelství s Božím Synem, / za slunce skryté v oblaku, / za zemi plnou zázraků, / za bratry, sestry, s nimiž smím / sdílet se s Bohem svým.

5. Pán o všechno se se mnou dělí / a já se bojím dát se celý. / Uzdrav mé mělké, malé já, / ať zcela se ti odevzdá / a čerpá sílu ze zdroje / lásky a pokoje.

6. Hlas zve a volá: Svaté svatým! / V náruči tvé se zcela ztratím. / Tvůj dech mě křísí, zvedá dlaň, / zas šťasten jsem a odhodlán. / Co ty chceš, Pane, chci i já, / ve všem buď vůle tvá.

7. Ať nikdy nedozní zpěv díků / v životě všech tvých učedníků. / I když tě ztrácí pohled náš, / ty s námi, Pane, zůstáváš / a dáš nám sílu světu nést / nejradostnější zvěst.

8. Dík za odvalu začít znovu, / až vrátíme se do domovů. / I my tě zveme: Vejdi k nám, / dej smysl bolestem i hrám, / probouzej k pravdě z planých snů, / buď svátkem všedních dnů.

T: Kancionál. Doplněk, 1986 / Kancionál, 1988

M: Vítězslav Tugendlieb, Kancionál. Doplněk, 1986 / Kancionál, 1988

379

Sva - tý Bůh jsi jen ty sám, —
 Vpro-střed nás ži - je Duch tvůj, —

my jsme slá - vy tvo - jí chrám.
 mo - cí svou nás pro - mě - ňuj, —

Pří - běh spá - sy teď dál tkáš, —
 chléb a ví - no dál nám přej, —

při - jmi dík, jsi ži - vot náš. —
 svo - ji

lá - sku do nás vlej. — Ty jsi
 Ha - le -

sva - tý, — ty jsi sva - tý, —
 - lu - ja, — ha - le - lu - ja, —

ty jsi sva - tý, — zpí - vá
 ha - le - lu - ja, — ha - le -

zem a ne-be s ní. — lu - ja — ti zní.

Píseň je možné zpívat jako kánon.

T: Per Harling, Den svenska psalmboken, 1986 / Jiří Tengler

M: Per Harling, Den svenska psalmboken, 1986 / 2018

380

sólo
e

1. Kris - tus _ Pán když na _ smrt šel,

sbor
G

Kris - tus _ Pán když na _ smrt šel,

sólo
G

A

H⁷

e

ká - zá - ní on po - vě - děl,

sbor
e

h

e

A

D

ká - zá - ní on po - vě - děl.

2. |: Dobrý chléb teď lámejte, :|
|: za něj díky vzdávejte. :|

3. |: Tento chléb je tělo mé, :|
|: pro hřích lidský zrazené. :|

4. |: Dlouho já tu nebudu, :|
|: jen krátký čas pobudu. :|

5. |: Když pak jísti budete, :|
|: na mou smrt tak vzpomnete. :|

6. |: Kristus Pán když na smrt šel, :|
|: kázání on pověděl. :|

7. |: Dobré víno nalejte, :|
|: za něj díky vzdávejte. :|

8. |: Tento kalich krev je má, :|
|: z velké lásky prolitá. :|
9. |: Dlouho já tu nebudu, :|
|: jen krátký čas pobudu. :|
10. |: Když pak pítí budete, :|
|: na mou smrt tak vzpomnete. :|
11. |: Kristus Pán když na smrt šel, :|
|: kázání on pověděl. :|

τ: Štěpán Hájek, Svítá, 1992

μ: Štěpán Hájek, Svítá, 1992

*Pane Ježíši Kriste,
dej, aby uši, které slyšely tvou chválu,
byly uzavřené pro hlasy pomluv i boje,
aby oči, které viděly tvou velkou lásku,
dohlédly i k tvé velké naději,
aby ústa, která zpívala tvou chválu,
dosvědčovala tvou pravdu.*

podle luterské liturgie

381

Es c F⁷ B⁷ Es As Es

1. Spolu lá-mejme chléb na ko-le - nou, _____

g B F⁷ B Bdim

spo-lu lá - mejme chléb na ko - le - nou. _____

B⁷ Es g Es⁷

_____ Když já na ko-le - nou zřím, jak

As as Es c

slun-ce vy-chá - zí, ó _____ smi - luj se,

F⁷ B⁷ Es As Es

Pa - ne, na - de mnou. _____

2. |: Spolu víno pijme na kolenou. :||: Když já na kolenou zřím, jak slunce vychází, / ó smiluj se, Pane, nade mnou. :|

3. |: Spolu odpouštějme na kolenou. :||: Když já na kolenou zřím, jak slunce vychází, / ó smiluj se, Pane, nade mnou. :|

τ: Saint Helena Island Spirituals, [1925] / Nová píseň, [1983/4] / Miroslav Gallus, Svítá, 1992 μ: *Let us break bread together on our knees*, nápěv spirituálu z ostrova Svatá Helena / Saint Helena Island Spirituals, [1925] / Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992 / 2018

382

1. Dnes ať zní všu-de pí - seň chval,

Pán Je - žíš da - ry své nám dal.

Chléb a ví - no jsou dá - ny všem,

zvěst o spá - se teď sly - ší zem.

Ref. Hlá - sej dál ten div, že je Pán zas živ

a svět náš ho - stí ště - dro - stí.

2. Království Boží se blíží, / blaze všem, kdo ho vyhlíží. /
Pro všechny je v něm chleba dost, / právě ty jsi dnes Boží
host. Ref.

3. Kdo přidá činy ke slovům, / vážně vzal radu Kristovu: /
„Kdekoliv lidé hladoví, / dejte jim přece najíst vy.“ Ref.

T: *Let Us Talents and Tongues Employ*,

Frederik Hermanus Kaan, *Break Not the Circle*, 1975 / Jiří Tengler

M: Doreen Potter, *Break Not the Circle*, 1975 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

© 1975 Stainer & Bell Ltd, 23 Gruneisen Road, London N3 1DZ, UK,

www.stainer.co.uk. Used by permission.

© Hope Publishing / administered by Small Stone Media

383

Slá - va buď to - bě, Bo - že náš,
 žes na - kr - mil, na - po - jil nás,
 i sva - té dě - ko - vá - ní,
 to z své - ho po - žeh - ná - ní;
 rač chle - bem slo - va své - ho
 sy - ti - ti z nás kaž - dé - ho,
 dej též v ne - beském krá - lov - ství
 jí - sti chléb bla - ho - sla - ven - ství.

T: Kancionál, 1620 / Evangelický zpěvník, 1979

M: Pseumes octante trois de David, 1551

384

1. Ó Pa - ne můj, po - koj ať tvůj
na ce - stách se mnou bý - vá;
mou - dro - sti dar, lá - sky tvé žár
ať již mi ne - u - bý - vá,
když svět - lo tvé na ce - stě své
du - še má stá - le mí - vá.

2. Hostinou svou přebohatou / nasytils chudé hosty. /
Život jsem vzal, jež tys mi dal, / svých vin jsem nyní
prostý. / S písničkou chval půjdu teď dál / s těmi, jež stůl
tvůj hostí.

3. Pane, ty víš, v tobě že již / všichni chceme jedno býti. /
Ruce i hlas posiluj v nás, / chceme k tvé slávě žítí. /
Na věčnost tam dopřej všem nám / k večeři s tebou jíti.

†: Friedrich Spitta, Monatschrift für Gottesdienst und kirchliche
Kunst, 1897/8 / Rudolf Šimša, Evangelický zpěvník, 1979
m: Psalmengebett und Kirchenübung, 1530 / Evangelisches
Kirchen-Gesangbuch, 1950 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

